

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/120/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121200915
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1121200915.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobkyne: J. K., M.. XX.XX.XXXX, Q. U. XXX/XXX, P. Y., právne zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 51, Bratislava, IČO: 47 234 318 proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu škody na zdraví, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 20C/6/2021-123 zo dňa 18. augusta 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prerušil konanie do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 42T/57/2020.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa svoju žalobu odôvodňuje tým, že dňa 09.04.2019 došlo na W. E. F. P. Y. k dopravnej nehode tak, že vodič L. L., ktorý viedol motorové vozidlo Citroen Q. s V.: U., pri cúvaní na hlavnú cestu nedal prednosť žalobkyňi jazdiacej po hlavnej ceste na bicykli a narazil do nej, v dôsledku čoho spadla na zem a utrpela ťažké poškodenie zdravia. Žalobkyňa si voči žalovanému uplatňuje nárok na náhradu škody z dôvodu existencie povinného zmluvného poistenia motorového vozidla Citroen Q. s V.: U., ktorého prevádzkou bola nehoda spôsobená. Žalobkyňa poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok zo dňa 07.09.2020, sp. zn. 42 T 57/2020, ktorým bol obvinený L. L. uznaný za vinného za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, a ktorý podľa žalobkyne dostatočne preukazuje zodpovednosť vodiča L. L. za vzniknutú dopravnú nehodu. Žalovaný navrhol vo svojom vyjadrení k žalobe prerušenie konania.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 164 C.s.p., § 165 ods. 1,2 a § 193 C.s.p., keď posúdil procesný návrh žalovaného na prerušenie konania a dospel k záveru, že je dôvodný. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sa v konaní domáha voči žalovanému zaplata sumy 5.471,- € s príslušenstvom titulom náhrady vyplateného bolestného a sumy 15.288,- € s príslušenstvom titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, za ujmu na zdraví, ktorá jej vznikla pri dopravnej nehode, ktorej zavinenie je sporné a v súčasnosti prebieha voči vodičovi poisteného motorového vozidla L. L. trestné konanie na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 42T/57/2020, ktorého predmetom je prejednanie trestného činu, ktorý mal byť spáchaný L. L., mal súd prvej inštancie súd za to, že v konaní sp. zn. 42T/57/2020 je riešená otázka, ktorá môže relevantne ovplyvniť výsledok konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 20C/6/2021. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti súd konanie prerušil.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie z dôvodu neexistencie dôvodov pre vydanie napadnutého uznesenia. Odvolanie podala žalobkyňa z dôvodov, že súd nesprávnym procesným

postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

2.1. Žalobkyňa považuje odôvodnenie uznesenia o prerušení konania za nedostatočné, nepresvedčivé a odnímajúce právo účastníka konania na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho uznesenia. Súd prvej inštancie iba zreprodukoval vyjadrenie žalobkyne a žalovanej a následne citoval paragrafové znenie niektorých ustanovení Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal argumentmi žalobkyne uvedenými vo vyjadrení k návrhu na prerušenie. Prerušenie konania má byť skôr reštriktívne využívanou výnimkou než pravidlom a pre toto konanie nie je nevyhnutné, pretože zo skutkového stavu dopravnej nehody je jednoznačné, že práve klient žalovaného je za predmetnú dopravnú nehodu zodpovedný a to bez ohľadu na zavinenie. Rozhodujúcim hľadiskom na prerušenie konania je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje skôr výnimku ako pravidlo.

2.2. Žalobkyňa ďalej uviedla, že zo znaleckého posudku Ing. Juraja Korbeľa zo dňa 09.04.2019 č. ZP XX/XXXX vyplýva, že záver o zodpovednosti vodiča L.. L.I. za vzniknutú nehodu je dostatočne odôvodnený. Konanie žalovaného, ktorá ukončenie šetrenia poistnej udalosti a následnú výplatu poistného plnenia podmieňuje právoplatným skončením trestného konania, odporuje platnej legislatíve ako aj záverom ustálenej rozhodovacej praxe. Žalobkyňa na podporu svojho tvrdenia uvádza rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.05.2010, sp. zn. 1Cdo/82/2009, podľa ktorého sa vedomosť poškodeného o osobe škodcu viaže už k momentu, kedy získal informáciu, kto zodpovedá za vznik škody, a to bez ohľadu na to či bolo v trestnom konaní právoplatne rozhodnuté.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

5. Podľa § 164 C.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

6. Ustanovenie § 164 C.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie dopadá na procesné situácie, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však ako jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky) slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania má súd podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv strán sporu v súdnom konaní a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv strán sporu zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu ako aj s napadnutým uznesením, odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 42T/57/2020, keďže v predmetnom trestnom konaní sa nerieši otázka, ktorá by mala relevantný význam pre toto konanie. Súd prvej inštancie vychádzal vo svojom rozhodnutí o prerušení konania zo skutočnosti, že v predmetnom trestnom konaní sa má riešiť otázka zavinenia. S uvedeným tvrdením odvolací súd nesúhlasí. Otázka zavinenia nie je vôbec rozhodujúca pre toto konanie a nemôže ovplyvniť závery súdu. V danom prípade sa žalobkyňa domáha náhrady škody na zdraví, ktorá bola spôsobená dopravnou nehodou, motorovým vozidlom povinne zmluve poisteným u žalovaného s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka. V danom prípade ide o zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (motorového vozidla), ktorá je konštruovaná na objektívnej zodpovednosti, t. j. nie je potrebné skúmať zavinenie. Preto nie je nevyhnutné čakať na závery trestného konania o tom či vodič motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda bude

uznaný za vinného alebo nevinného. Súd v danej veci môže konať a skúmať naplnenie podmienok vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

6.1. Neobstojí ani argument žalovaného o tom, že v trestnom konaní sa rieši otázka spoluzodpovednosti žalobkyne na vzniku dopravnej nehody, nakoľko táto otázka bola už v rámci trestného konania riešená, o čom predložila žalobkyňa dôkaz, znalecký posudok. Žalovaný neuviedol žiadne iné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že v trestnom konaní sa rieši otázka spoluzodpovednosti žalobkyne na vzniku dopravnej nehody.

6.2. Taktiež nedôvodný je argument žalovaného, že náhrada škody je uplatňovaná aj v trestnom konaní a aby nebola duplicitne priznaná má sa konanie prerušiť. Odvolací súd je názoru, že žalobkyňa si môže uplatňovať náhradu škody proti žalovanému ako poisťovateľovi, u ktorého bolo poistené motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda a zároveň si môže uplatňovať náhradu škody u vodiča motorového vozidla. V danom prípade ide o solidárny záväzok, teda ak splní jeden subjekt, povinnosť plniť u druhého subjektu zaniká.

7. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že na prerušenie konania súdom prvej inštancie do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 42T/57/2020 nie sú splnené podmienky. Súd je povinný podriaďovať svoj postup požiadavkám na rýchlosť a hospodárnosť konania, čo sa v posudzovanej veci nestalo. Za daných okolností je prerušenie konania podľa § 164 C.s.p. do skončenia konania zjavne neúčelným opatrením, nakoľko akýkoľvek výsledok konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 42T/57/2020 nebude mať význam pre rozhodnutie v posudzovanej veci.

8. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie v zmysle § 389 ods. 1 písm. d/ C.s.p. zrušil, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali.

9. V rozhodnutí, ktorým súd prvej inštancie rozhodnutie skončí, rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).